

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 10. Mandata Regis Angliæ contra Papam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII. Franciæ Clericis ipso prudentiorem aut
 A.C. 1169. eloquentiorem, teste Joanne Sares-
 berienſi, ejuſdem in Sede Carnutenſi
 Succeffore, invenire fuit. Ceterum Gui-
 Epist. 239. lielmus, poſt Regem Franciæ maximum
 Jo. Sarisb. Archiepifcopi Cantuarienſis Præſidium,
 ap. Lup. 11. colloquiis, inter Gratianum & Vivianum
 65. Nuncios ac Regem Angliæ habitis,
 3. ep. 30. 31. interfuerat,

§. X.

Mandata Regis Angliæ contra Papam.

Cum igitur Rex Angliæ comperiffet,
 quod Archiepiſcopus Senonenſis (ut
 conjectura eſt ad accipiendum Pallium)
 & Gratianus Romam profiſcerentur,
 perterritus timuit, ne Papa huic Archi-
 epiſcopo Legationem in Ditionibus ſuis,
 quas in Continenti tenebat, conferret.
 Neminem enim magis quam Guilielmum
 Præſulem in Eccleſia Gallicana, &
 Gratianum in Eccleſia Romana formi-
 dabat.

In Angliam vero Rex Geofridum Ridel
 3. ep. 65. Archidiaconum Cantuarienſem, Richar-
 Gervas. an. dum Archidiaconum Piſtavienſem, alios-
 1169. vit. que Miniſtros miſit, traditis mandatis,
 p. 167. quibus omnes Epifcopi Londini con-
 venire, novumque Decretum ſe ſerva-
 turos jurejurando promittere jubeban-
 tur. Erat autem illud ferme hujusmodi:
*Si poſt Feſtum S. Dionyſii quisquam in
 Anglia*

Anglia deprebendatur habens literas Papæ aut Thomæ Archiepiscopi Cantuariensis, quæ sententiam Interdicti contineant, comprehendatur, & illico tanquam patriæ proditor pœnas dare cogatur. Si quis Episcopus, Abbas, vel Clericus vel etiam Laicus se se Interdicto subjiciat, ex Anglia cum omnibus suis propinquis relegatur. Proscripti nihil rerum suarum auferant, quæ ex illa die Principis fiant. Omnes Clerici, qui quoscunque census ex Anglia percipiunt, moneantur, & usque ad Festum S. Hilarii, in diem decimam quartam Januarii incidens, in Angliam redeant. Nisi obsequantur, nulla sit ipsis spes patriam videndi, eorumque Bona & census Regis ærario adscribantur. Nemo ad Papam vel ad Archiepiscopum appellare præsumat. Si quis Laicus in Anglia portum appellit, aut si quis ex Anglia navigaturus navem conscendere vult, diligentissime discutiatur, an nihil literarum habeat, quæ honori Regis detrahant, & si habeat carceri & vinculis detur. Nullus Clericus aut Vir Religiosus sine Regis licentia in Angliam transmittat. Denarius S. Petri Papæ non amplius mittatur, sed solícite exigatur, ad Regium ærarium trabatur, & ad Regis nutum expendatur. Omnes Angliæ Vicecomites a subditis suis jusjurandum petant,

Tt 5

eosque

Sæcul. XII. *eosque ad hæc mandata servanda com-*
A.C. 1169. *pellant.*

Sup. Lib.
LXVIII.
 §. 60.

Laici ad juramentum a Rege præscriptum edendum coacti sunt. At vero Episcopi & Abbates ne quidem Conventum a Regiis Præfectis Londini indictum adierunt. Quin imo Episcopus Wintoniensis publice mentem suam aperuit; se quoad viveret mandatis Papæ & Archiepiscopi Cantuariensis, cui fidem & obedientiam promississet, obtemperaturum, ac id ipsum ut facerent, Clericis suis imperavit. Tanta fuit constantia venerabilis Senis & Sacerdotis, qui olim Stephani Regis fratris sui conatibus impigre obstiterat. Hujus fortitudinem imitatus est Episcopus Exoniensis, qui dum tempestas defæviret, in quamdam Virorum Religiosorum domum divertit. Episcopus Norwicensis, etsi Rex prohibuisset, Excommunicationis sententiam, Regiis Præfectis præsentibus, in Hugonem Comitem, ut jussus fuerat, pronunciavit. Mox de suggestu descendens, Baculo suo Episcopali super Altare posito, ait; observaturum se, quis in Bona Ecclesiæ suæ manus extendere aucturus esset; quibus dictis in Claustrum cum Monachis se recepit. Episcopus Cestriensis ad illam Diœcesis suæ regionem, quam Cambri incolebant, tanquam in Asylum, secessit.

Post.

Postquam vero fama in Franciam de
tulit, quanta vi in Anglia Clerici vexa-
rentur, complures Episcopi, datis ad
Papam literis, Gilbertum Episcopum
Londinensem accusarunt, quod tanti
mali Auctor esset. Porro hi Episcopi
erant Guilielmus Archiepiscopus Seno-
nensis, Mauritius Episcopus Parisiensis,
Matthæus Trecentis, Guilielmus Antifio-
dorensis, & Balduinus Noviomensis, ac
in epistola sua dicebant; Gilbertum in-
vidia torqueri, quod ipse in electione
Archiepiscopi Cantuariensis fuisset præ-
teritus, & comminari, se, Regis auctori-
tate munitum, esse effecturum, ut Ca-
thedra Cantuariensis Londinum trans-
ferretur; Ipse enim omnino affirmabat,
ante S. Gregorii tempora & Anglorum
Infidelium irruptionem, Civitatem Lon-
dinensem magnæ Britanniaë Metropolim
extitisse. Illud quidem constat, quod
in Concilio Arelatensi, sub Constantino
anno Salutis reparatæ trecentesimo de-
cimo quarto celebrato, duo illius Pro-
vinciaë Episcopi Eborius Eboracensis &
Restitutus Londinensis fuisse legantur,
& primum S. Gregorius animo consti-
tuerit, duas in Anglia Ecclesias Metro-
politanas Londini & Eboraci erigere.
Verum S. Augustinus Gregorii Discipulus
in principio Sedem suam Cantuariaë stabi-
livit. Episcopi Franciaë igitur Episcopo-
rum

Sæcul. XII.

A.C. 1169.

3. ep. 88.

3. ep. 86. 89.

E. E.

3. ep. 41.

to. 10. Conc.

p. 1130. B.

Greg. Lib.

XII. ep. 15.

Sup. Lib.

XXXVI.

§. 37. §. 40.

Sæcul. XII. rum Angliæ constantiam laudabant, qua
A.C. 1169. Gilberto & Præfectis Regiis obsticissent,
 petentibus, ut Jurisdictioni Thomæ
 Archiepiscopi sui renunciarent. Tan-
 dem Papam rogabant, ut hunc Schis-
 maticum ceterosque a Thoma excom-
 municatos coereret.

§. XI.

Conventus ad S. Dionysium.

Inter hæc Rex Angliæ pacis negotium
 repetiturus, aut saltem lucraturus in-
 ducias, Vivianum Nuncium ad se vocat,
 & addito Jurejurando promittit, secutu-
 rum se ejus consilia & mandatis Papæ
 obtemperaturum, ut sic Ecclesiæ pax
 rediret. Qua pollicitatione lætissimus
 Vivianus, tanquam re jam confecta, data
 ad Archiepiscopum Cantuariensem epi-
 stola, cum Lutetiam Parisiorum ad pri-
 mam Dominicam post S. Martinum,
 nempe ad diem decimam sextam No-
 vembris, advocat, Illa enim die ambos
 Reges in Monasterio S. Dionysii ad col-
 loquendum congressuros esse, & quidem
 Regem Angliæ susceptæ piæ peregrina-
 tionis specie præsto futurum. Tho-
 mas Viviano respondit, ipsum, tempore
 Legationis suæ elapso, non nisi cautissime
 ad Regem Angliæ ire oportuisse. *Ego
 vero, subjungit, mandatis tuis obtem-
 perare non amplius teneor, nec capere
 valeo,*

3. ep. 9.

3. ep. 10.